

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA NA TÉMA CESTOVNÍ DENÍK

Pěšky

Michaela Kamišová

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce
AUTORSKÁ KNIHA NA TÉMA CESTOVNÍ DENÍK

Pěšky

Michaela Kamišová

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Michaela KAMIŠOVÁ**
Osobní číslo: **D19B0065P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Ilustrace a grafika, specializace Kniha a tvarování papíru**
Téma práce: **AUTORSKÁ KNIHA NA VLASTNÍ TÉMA**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Komplexní realizace knihy

Tvůrčí záměr: Vytvoření cestovního deníku.

Způsob realizace: Chtěla bych se v létě vydat pěšky na týdenní cestu přírodou a po cestě vytvářet autentický deník, který bude podkladem a doprovodem samotné finální knihy. Ilustrace mám v plánu vytvářet různými výtvarnými technikami, chci též použít přírodniny a do knihy je nějakým způsobem zakomponovat.

Cíl: Vytvořit cestovní deník.

Předpokládaný charakter výstupu: Kniha o min. rozsahu 15 stran s minimálně 10 ilustracemi. Minimální velikost knihy bude mezi formátem A6 a A5. Kniha vznikne ve 3 kusech.

Rozsah průvodní zprávy: Průvodní zpráva bude mít rozsah minimálně 8 normostran text a 10 obrazových příloh.

Rozsah teoretické části: **min. 8 normostran textu a 10**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

Tobolka, Zdeněk. Kniha: Její vznik, Vývoj a rozbor. Praha: Orbis, 1949
Kocman, Jiří H. Médium papír. Vyd. 2. Brno: Vutium, 2004. ISBN 80-214-2626-8.
Khel, Richard. Na papír napsáno a natištěno.
Korda, Josef. Papírenská encyklopedie. 1. vyd. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1991. ISBN 80-03-00647-3
Khel, Richard. Poselství papíru. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 80-7184-684-8

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Mgr. Petra Soukupová**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2022**

• L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň 2022

.....

(podpis autora)

Obsah

REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU.....	8
Téma a důvod jeho volby.....	8
Cíl práce.....	9
Bakalářská práce v kontextu dosavadní tvorby.....	10
REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY.....	11
Proces přípravy.....	11
Proces tvorby.....	12
Výsledný produkt.....	18
Technologická specifika.....	19
Závěr.....	20
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	21
Knižní a periodická literatura.....	21
Audiovizuální zdroje.....	21
RESUMÉ.....	22
SEZNAM PŘÍLOH.....	23

REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU

Téma a důvod jeho volby

Jako téma své bakalářské práce jsem si vybrala tvorbu cestovního deníku. Již od chvíle, kdy jsem začala přemýšlet o tématu, kterému se budu věnovat, jsem věděla, že chci vytvořit něco, co mě obohatí a bude mi blízké. Velmi často pracuji s přírodními materiály a příroda je mou nedílnou součástí. Dalo by se říct, že mě fascinuje. Cestování a příroda je jedním z nejdůležitějších aspektů mého života a proto jsem se rozhodla pracovat právě s touto tematikou.

Dlouhou dobu jsem přemýšlela o tom, že bych se chtěla vydat na nějaké dobrodružné putování přírodou. Sbalit si krosnu a sama vyrazit na pěší túru. Utéct z města, od reality a srovnat si věci v hlavě. Prostě jen být a dýchat čerstvý vzduch uprostřed lesů. Sama se sebou. S touto myšlenkou jsem si pohrávala ještě dávno před tím, než jsem se rozhodla propojit to právě se svou bakalářskou prací. Pokaždé jsem se odhodlávala, že tenhle rok už to konečně udělám a někam vyrazím. Vždy mě ale ve finále přemohl můj strach z neznáma, toho, že to nezvládnu a nakonec jsem nikam nešla. Bylo mi to poté líto a byla jsem naštvaná sama na sebe, že jsem to pokaždé předem vzdala. Strašně moc jsem to chtěla udělat a překonat samu sebe, ale věděla jsem, že i tentokrát mou touhu zažít takovéto dobrodružství opět přebije zmíněný strach.

Když jsem tedy začala přemýšlet o své bakalářské práci, přišlo mi to jako skvělý nápad, jak se donutit k tomu, to tentokrát opravdu podniknout. Svým způsobem si na sebe ušit bič v podobě, že už nebude cesty zpět, když si to zapíšu jako zadání své práce a nebudu z toho moct vycouvat jako v předchozích letech. Zároveň jsem usoudila, že bude zajímavé tento proces mého dobrodružství a překonávání svého strachu zaznamenat a vytvořit z toho něco, na co se budu moct zpětně podívat, znovu to dobrodružství při čtení prožít a utvrdit se v tom, že jsem zvládla něco, čeho jsem se nesmírně bála. Pokaždé, až se budu opět něčeho bát, si říct, že když jsem zvládla tuto cestu, zvládnu překonat i další své strachy. Chtěla jsem také, aby tato kniha mohla případně sloužit jako pobídnutí ostatním lidem, kteří jsou na tom podobně jako jsem byla já a ukázat, že ve finále není čeho se bát. Moc bych přála každému člověku, který má rád přírodu, alespoň jednou v životě podniknout nějaké podobné dobrodružství a zažít pocity, které jsem zažila při svém putování já. Tyto zážitky ve mně zůstanou už asi do konce mého života. Pokud tedy moje kniha přijde do rukou někomu, kdo se díky ní rozhodne jít v mých stopách, budu za to šťastná.

Cíl práce

Výsledným cílem celé mojí práce bylo vytvoření knihy v podobě cestovního deníku, která bude vyprávět o mém putování přírodou. Finální produkt mé terapie přírodou. Zpracování myšlenek a pocitů fyzickou formou. Chtěla jsem zhmotnit mé pocity na papír a uchovat si tak tento zážitek nejen ve své hlavě. Jak jsem již nastínila ve výše uvedeném textu, šlo mi také o to, aby tato kniha byla přínosem nejen pro mě, ale i pro ostatní lidi, které brzdí jejich strach a zároveň zastávají stejnou touhu po dobrodružství jako já.

Tím nejdůležitějším cílem bylo však překonat samu sebe a dokázat si, že to zvládnou. Vystoupit ze své komfortní zóny a zažít dosud nepoznané. V průběhu svého putování jsem se chtěla vnitřně vyčistit a pochopit spoustu věcí ohledně svého bytí a života celkově. Doba před tím, než jsem se vydala na tuto cestu, byla pro mě psychicky poměrně dost náročná a cítila jsem, že pokud tohle mám někdy podniknout, tak právě teď je ten správný čas a že to potřebuji udělat víc než kdy jindy. Nutně jsem potřebovala utéct do přírody a prostě jen být. Vnitřně jsem děkovala sama sobě, že jsem se rozhodla pro to z toho vytvořit svou bakalářskou práci, jelikož tohle bude a byl zážitek, který mi změnil pohled na svět a samu sebe. Přišlo mi skvělé, že takto osobní prožitek mě bude provázet několik dalších měsíců práce na knize. Věděla jsem, že mám problém s tím, u nějakého projektu vydržet delší dobu a u tohoto tématu jsem si byla jistá, že mě neomrzí a bude mě bavit. Převážně jsem chtěla vytvořit něco, co bude reflektovat celý proces a bude krásnou tečkou za mou úspěšnou lesní terapií a zároveň výsledným produktem mého studia.

Cílem práce tedy bylo v první řadě naplánovat a ujít cestu uprostřed Beskydských lesů. Po cestě psát, kreslit a vnímat krásy kolem mě. Sbírat přírodniny, které jsem již od začátku zamýšlela jako hlavní pilíř výtvarného zpracování. Fyzickým produktem z túry byl autentický deník plný zážitků, který následně sloužil jako podklad pro finální textovou část mé knihy.

Bakalářská práce v kontextu dosavadní tvorby

Co se týče výtvarného zpracování, zvolila jsem tvorbu ilustrací pomocí papírových koláží. Tuto techniku jsem používala při své první klauzurní práci a považovala jsem to za vhodné pro porovnání toho, kam jsem se za proces mého studia posunula. Výběr této techniky měl i jiné důvody, k tomu se ale dostanu později.

Když porovnáám svoji dosavadní tvorbu se svou bakalářskou prací, shledávám ji jako ideální propojení několika technik a způsobů práce, kterým se věnuji. Často do svých prací zakomponovávám přírodniny, většinou však v hmotné podobě. Kupříkladu vytvářím obrazy, jejichž částí jsou různé kůry, klacky pařízky atd. Přišité, vlepené, tvořící svým způsobem z obrazu zároveň i sochu. Mám toto propojení velice ráda a poslední dobou se snažím používat přírodní materiály co nejvíce je to možné. Ať už se jedná o použití hlíny smíchané s lepidlem a vytváření strukturovaných obrazů, samotných dřevěných objektů, sešitů ušitých z březové kůry nebo vylisovaných listů, které se též stávají součástí některých děl. Velmi ráda zkouším nové věci a hledám způsoby, jakým dalším způsobem lze využít přírodní materiály.

Druhý způsob, tvorby, který mi je velmi blízký, jsou papírové koláže, ilustrace vytvořené z materiálních tisků a využívání potencionálu tak krásného materiálu, kterým je právě papír.

V mé bakalářské práci se mi podařilo propojit oba tyto přístupy a myslím si, že spolu dokážou velmi dobře fungovat, ačkoliv by mě to nikdy dříve nenapadlo. Techniku kterou jsem zvolila jistě využiji i při dalí tvorbě.

REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY

Proces přípravy

Úplným počátkem příprav k tvorbě bylo naplánování cesty, kterou jsem hodlala ujít. Původně jsem chtěla zdolat nějaký pěší trek po Rakousku, který jsem ale nakonec zhodnotila jako až moc náročný. Vzhledem k situaci, co se covidu týče, to též nebylo příznivé. Rozhodla jsem se tedy jít trasu po Česku a ve finále jsem za to byla vděčná, jelikož žijeme v krásné zemi a je zde nespočet míst, která stojí za to navštívit. Byla by vlastně škoda, nezavítat právě do nich. Cílem mého putování se staly Beskydy, které plně splňovaly mé požadavky od tohoto výletu. Chtěla jsem najít trasy, kde potkám co nejméně lidí, jelikož jsem opravdu toužila být pouze sama se sebou. Má cesta začínala v Mostech u Jablunkova, v skoro nejvýchodnějším bodě Česka a končila ve Velkých Karlovicích.

Když jsem měla cestu naplánovanou, začala jsem pečlivě shromažďovat věci potřebné k cestě a pobytu v přírodě. V počasí toho, jsem si začínala uvědomovat, že se to opravdu děje a že vážně na túru vyrazím. Začal mě opět nahlodávat můj strach, ale věděla jsem, že to udělat musím. A chci. Ke spacáku, karimatce, vařiči a dalším nezbytným věcem se následně připojil deník, který jsem si na cestu ušila. Když jsem měla všechny věci pohromadě, podívala jsem se na ně a připadalo mi nemyslitelné, že se mi to všechno může vejít do krosny. Nějakým zázrakem jsem to tam však nasoukala a byla jsem připravena vydat se vstříc dobrodružství.

Přišel den D a já jsem se vypořádala s obří krosnou na zádech na nádraží. Čekalo mě 8 hodin ve vlaku do Mostů od Jablunkova. Z tohoto bodu jsem šla již po svých. Celé mé putování trvalo pět dní a byly to asi nejkrásnější dny v mém životě. V jejich průběhu jsem zažila pocit euforie a čirého štěstí, zároveň však také stav naprostého dna a zoufalství. Nikdy v životě jsem nebyla tak vyčerpaná, ale stálo to za to. Veškeré své pocity a zážitky jsem zapisovala do deníku. Text jsem doplňovala drobnými ilustracemi, vlepenými rostlinami a razítky z míst, kam jsem zavítala. Snažila jsem se toho sepsat co nejvíc, ale vzhledem k vyčerpání to nebylo úplně jednoduché. Kromě tvoření deníku jsem sbírala přírodniny, které mi padly do oka. Potkala jsem nespočet krásných kousků, ale vzhledem k tomu, že už tak vážila má krosna přes dvacet kilogramů, jsem si odnášela pouze ty nejlepší kousky, které na mě dýchnuly svou krásou. Z výletu jsem si přivezla zhruba dvacet dřevěných skvostů, samorostů, pár kamínků, mech, listy, klacíky a především bahno v pytlíku, které následně získalo hlavní roli mé bakalářské práce. Důležitým aspektem byla také fotodokumentace k následné tvorbě. Z mojí cesty kromě deníku, vznikly fotografie a video, které mi byly užitečnými při zhotovování ilustrací.

Proces tvorby

Obohacena zážitky a pěknou sbírkou přírodních úlovků jsem se ve zdraví vrátila domů. Naprosto vyčerpaná, ale šťastná. Nechci se zde rozepisovat o samotné cestě, jelikož toto vyprávění je obsahem knihy a vyšlo zhruba na 70 stran. Nutno však podotknout, že zážitků bylo nespočet a některé situace budu mít před očima ještě dlouho. Jak ty příjemné, tak i ty, které se úplně nepovedly a dohnaly mě k slzám. Brečela jsem štěstím i smutkem a bolestí. Někdy všechno dohromady. Trvalo mi poměrně dlouhou dobu, než jsem byla schopna tento prožitek v sobě plně zpracovat. V podstatě i při samotném psaní knihy mi běhal mráz po zádech a vlastně jsem stále nebyla schopná pochopit, co všechno se stalo a že jsem to zvládla. Poté, co jsem znovu nabrala síly a alespoň trochu si v sobě utřídila veškeré pocity a zážitky z cesty, jsem začala dávat dohromady textovou část mé práce.

Jako podklad jsem měla deník, který byl popsán do poslední stránky. Pomocí něho jsem si sestavila osnovu, o čem všem chci psát. Deník, který vznikl v průběhu cesty, byl pouze stavebním pilířem celé budoucí knihy. Věděla jsem, že nejsem schopná zaznamenat po cestě všechno, co bych chtěla, takže jsem do deníku psala jen to nejdůležitější, záchytné poznámky a poznatky. Zbytek, který jsem nestihla psát, jsem si nahrávala na diktafon, abych měla z čeho později čerpat. Myšlenek bylo tolik, že bylo třeba je všechny zaznamenat ať už písemným, nebo mluveným projevem. Měla jsem tedy k dispozici spoustu hlasových nahrávek a psaného textu, kterými jsem se začala postupně prohřívát a přepisovat text do počítače tak, aby dal smysl. Moje poznámky z deníku byly mnohdy velice chaotické, ale odpovídaly mému tehdejšímu fyzickému i psychickému rozpoložení. Autentické. Do finální verze knihy bylo však třeba dát těm myšlenkám ucelenou formu. Z původního deníku vzniklo vyprávění o mé cestě. Text jsem rozdělila po jednotlivých dnech do celkem čtrnácti krátkých kapitol. Poté, co byl veškerý obsah dopsaný, putoval text na korekturu.

Mezitím co se text kontroloval, jsem začala přemýšlet o samotné výtvarné formě. Prvním základním stavebním kamenem pro mou práci bylo ušití skicáku určeného pouze k bakalářské práci. Obal na něj jsem zhotovila též z přírodnin, které byly slisované mezi dvěma pláty gázy, prolepené lepidlem, znovu zalisované a následně prošité. Když byl skicák hotový, začala jsem rozmýšlet a kreslit první nápady na ilustrace, kompozice atd. Vzhledem k tomu, že jsem měla již napsaný celý text, jsem zhruba věděla, ke kterým kapitolám přiřadím ilustrace tak, aby byly v knize rovnoměrně rozloženy.

Od první chvíle jsem věděla, že chci přírodniny využít co nejvíce to bude možné a vytě-

žit z nich maximum. Rozhodla jsem se, že nepoužiji nic jiného, než to co jsem si po cestě nasbírala. Možná jsem si tím práci zbytečně ztížila, zároveň jsem ale ráda za to, že jsem se s tím zvládla poprat a obsah knihy je zhotoven opravdu jen pomocí toho, co jsem si přivezla. Kniha tak má toho správného beskydského ducha a je mnohem více autentická, než kdybych zvolila jakoukoliv jinou techniku, což dle mého názoru velmi umocňuje její hodnotu.

Přírodniny jsem začala využívat několika různými způsoby. Tento prvotní proces byl jedním velkým zkoušením možného i nemožného. Přírodniny otiskávala, prováděla jsem frotáže, materiální tisky a skeny. Z této práce vznikla rozsáhlá série všemožných struktur a tisků, které jsem následně naskenovala do počítače. Podobný proces nastal s bahnem. V tom jsem se naprosto našla a měla pocit, že jsem objevila svatý grál. Kdo by byl řekl, že obyčejně neobyčejné bahno nabízí tolik možností, jak s ním pracovat a že právě z něj vzniknou tak krásné textury. Nejprve jsem zkoušela s bahnem přímo malovat. Výsledek vypadal dobře v originálu, avšak v naskenované podobě nepůsobil vůbec zajímavě. Dalším problémem této techniky bylo ochuzení o možnost vytvoření jakýchkoliv detailů. Kdyby se jednalo jen o pár ilustrací, tak by to mohlo působit dobře, avšak vytvořit takto celou knihu mi přišlo svým způsobem nudné. Bahna jsem se ale nechtěla vzdát, tudíž jsem přemýšlela, jak jinak ho využít. Míchala jsem ho s různými barvami, to se ukázalo také jako nefunkční řešení. Nakonec jsem začala dělat z bahna všemožné otisky na různé druhy papíru. Některé z nich byly v bahně doslova vymáchané, jiné jen lehce potřísněné několika cákanci. Tento proces mě velice bavil. Mám moc ráda bahno a ráda se zašpiním, takže tuto hravou formu tvorby jsem si nesmírně užila. Z výsledných otisků jsem byla nadšena a v tu chvíli jsem věděla, že tohle je ta správná cesta. Pro někoho by to možná mohlo působit až nechutně, já jsem však v těch hnědých flecích viděla překrásné struktury a motivy, které žádná barva neudělá. Některé papíry jsem nafotila ještě dřív, než stihly uschnout, jelikož tmavší podoba mokrého bahna mi přišla zajímavější. Naopak ostatní z nich jsem nechala řádně vyschnout a posléze naskenovala do počítače.

Z těchto všech struktur a tisků jsem vytvořila v počítači sadu papírů připravenou pro tisk. Jedna byla zhotovena ze struktur vytvořených z přírodnin, druhá čistě bahenní. Skeny těchto původních tisků jsem upravila ve Photoshopu a přebarvila je na požadovanou škálu barevných odstínů, které jsem potřebovala pro následnou práci. V tuto chvíli jsem už přesně věděla, jak budou ilustrace tvořeny. Technika, kterou jsem zvolila, byla tvoření papírových ilustrací jakožto koláží. K tomuto procesu jsem používala právě výše zmíněné papíry. Bylo poměrně těžké vybrat ten správný druh papíru, na který tisky

provést. Zkoušela jsem různé gramáže a odstíny béžové a bílé. Chtěla jsem najít papír, na kterém nebude tisk lesklý a bude působit co nejvíce přírodně. Zároveň jsem měla v plánu části ilustrací vytrhávat, tudíž jsem potřebovala papír, se kterým se bude dobře pracovat i pro tuto možnost. Nakonec jsem vybrala japonský papír, do kterého se barva z tisku krásně vpila, jako jediný nepůsobil lesklým dojmem a struktury na něm vypadaly ještě lépe, než jsem čekala.

Když jsem měla vytištěné všechny potřebné papíry, začala jsem pracovat na samotných ilustracích. Ty vznikaly vystřihováním a vytrháváním jednotlivých částí scény. Pracovala jsem s řezákem, skalpelem, nůžtičkami na nehty a klasickými nůžkami. Na ty nejmenší detaily jsem používala pinzetu. V ruce tak malé části nešly udržet. Jednotlivé vystřižené a vytrhané části jsem poté lepila do finální podoby a kompozice. Některé ilustrace vznikly vytvořené v kuse na jeden papír a poté jsem je už jen naskenovala. Ostatní, které byly náročnější na proces a nebylo možné například vytvořit tak malý detail, jsem rozdělila na několik částí. Nejčastěji jsem vytvořila pozadí a větší části ilustrace dohromady, zbytek v podobě titěrných částí jsem vytvořila ve větším měřítku zvlášť. Tyto části jsem naskenovala do počítače a ve Photoshopu je dala dohromady. Tento proces byl mnohem praktičtější, jelikož jsem byla schopna hrát si s kompozicí a zkoušet různé varianty. Nechtěla jsem však, aby do ilustrací bylo zasaženo digitálně v nějakém větším poměru. Snažila jsem se toto svým způsobem ulehčení práce využívat jen v případě, kdy to jinak opravdu nešlo a se zbytkem jsem se poprala ručně. Musím uznat, že to byla vážně mravenčí práce. Vystřihování a vyřezávání pár milimetrových částíček bylo výživné. Myslím, že však stálo za to.

Jak jsem již nastínila v předchozím textu, chtěla jsem co nejvíce využít nasbírané přírodniny různými způsoby. Rozhodla jsem se je přímo zakomponovat do vybraných ilustrací. Ty nejlepší úlovky jsem nafotila nebo naskenovala a nahrála do počítače. Ve Photoshopu jsem všechny ořezala tak, aby zůstala pouze přírodnina bez pozadí, mohla jsem s ní dále pracovat a zasadit do ilustrací. Snažila jsem se o to, aby mezi papírovou koláž zapadly a nepůsobily jako pěst na oko. Myslím si, že to knize dodalo zase trochu jiný nádech a udělalo to ilustrace zajímavějšími. Stále mi však připadalo, že jsem plně nevyužila potenciál svých beskydských pokladů. Z naskenovaných a nafocených přírodnin tedy vzniklo písmo, jež se objevuje na obálce a rozděluje jednotlivé kapitoly den po dni. Z jednotlivých kusů přírodnin, seskládaných do písmen jsem vytvořila nápis Pěšky a den 1-5. Toto písmo funguje v knize jako nadpis, ale zároveň i jako ilustrace.

Jako další způsob k vytvoření ilustrací jsem zvolila boty, ve kterých jsem cestu šla. Nej-

prve jsem podrážky natřela barvou a otiskla na papír. Zároveň jsem na balicí papír ušla pár kroků, abych viděla, jak daleko zhruba od sebe stopy jsou. Tyto tisky jsem opět následně naskenovala do počítače a ve Photoshopu je zakomponovala do bahenních tisků. S výsledkem jsem byla poměrně spokojená, ale chtěla jsem to zkusit ještě jiným způsobem, abych znovu potlačila digitální tvorbu. Vyrázila jsem do lesa hledat nějaké vhodné bahno, ve kterém bych se prošla a stopy poté nafotila. Bohužel žádný otisk nefungoval tak, jak jsem si představovala. Na fotografii otisk bot nebyl vůbec zřetelný. Zkusila jsem ještě varianty v hlíně a písku. Tyto stopy už byly čitelné více, ale s výsledkem jsem opět nebyla spokojená. Zkoušela jsem všechny možné způsoby, jak docílit ilustrace tak, jak jsem ji měla vymyšlenou v hlavě, ale nikdy se to nepodařilo tak, jak jsem chtěla. Zůstala jsem tedy u původní verze tisknuté barvou. Z těchto tisků vznikla samostatná ilustrace a zároveň návrh na obálku knihy.

Mezitím, co jsem pracovala na ilustracích, se mi vrátil zpět můj text z korektury. Bylo potřeba opravit chyby a začít tvořit sazbu. K mému překvapení bylo v textu mnohem více chyb, než jsem očekávala, tudíž se proces opravy protáhl a ochudil mě o čas. Naštěstí jsem na všem začala pracovat brzy, takže jsem se nemusela tolik stresovat, že to nestíhám. Chyby jsem opravila a následovala tvorba sazby. V InDesignu jsem si vytvořila dokument a začala vytvářet první zkušky, jak by sazba mohla vypadat. Toto byl pro mě největší oříšek, ze kterého jsem měla obavy. Počítala jsem s tím, že to budu muset zajisté několikrát předělávat a proto jsem začala co nejdříve pracovat právě na tom. Ilustrace mohly v tuto chvíli ještě počkat. Ještě před samotnou tvorbou sazby, bylo důležité určit si finální formát knihy. Chtěla jsem, aby kniha nebyla větší než formát A5. Mám ráda menší formáty z důvodu, že dle mého názoru lépe sedí do ruky a působí více osobně, což podporuje tematiku knihy. Z několika variant jsem nakonec vybrala formát 130x185mm. Postupně jsem začala dávat dohromady kapitoly i s ilustracemi do určitého formátu. Zkoušet různé druhy fontů, velikosti písma a další typografické úpravy. Poté, co jsem měla sazbu hotovou v několika zkušebních verzích, domluvila jsem si konzultace. Po konzultaci jsem byla o mnoho moudřejší a byla jsem schopna dotáhnout samotnou sazbu do finální podoby. Upravovala jsem velikost písma a meziřádkového prokladu tak, aby byl text lépe čitelný. Děkala jsem mnoho zkušebních tisků, abych viděla, jak text funguje v reálné podobě, jelikož v počítači je to velmi zkreslené. Po druhých konzultacích již bylo vše v pořádku a vnitřek knihy, alespoň co se textu a typografické úpravy týče, byl hotový. Použila jsem font Mulish Regular o velikosti 8,5 b. s meziřádkovým prokladem 13,5 b. Jedná se o bezpatkový font, který používám velmi často. Zvolila jsem tmavě zelenou barvu písma namísto černé, jelikož černá působila moc tvrdě k celkovému vzhledu knihy, ilustracím i samotnému papíru. Chtěla jsem zachovat přírodní

barevný tón i v tomto ohledu, zároveň však tak, aby nebyl na úkor čitelnosti. Tmavě zelená splnila oba tyto faktory a jsem s ní spokojená. Jsem si vědoma toho, že v písmu je barevný soutisk trochu risk, ale i přesto jsem se zelené barvy nechtěla vzdát. Myslím si, že jsem udělala dobře. Tisk vyšel v pořádku a v porovnání s černou barvou, působí zelená úplně jiným, mnohem příjemnějším dojmem.

Po úspěšném dokončení sazby, jsem se opět mohla naplno věnovat ilustracím. Vzhledem k tomu, že jsem zvětšovala písmo, se mi stránky hnuly a původní rozmístění ilustrací jsem musela předělat. Bylo také za potřebí přidělat ještě pár ilustrací, které zaplnily zbylé volné stránky. V tuto chvíli, kdy jsem měla v digitální podobě vše hotové a připravené k tisku, přišel velice důležitý bod, kterým byl výběr papíru, na který tisk provedu. Věděla jsem, že chci použít papír, který nebude čistě bílý ale lehce zažloutlý. Druhu variantou byl recyklovaný papír, ve kterém budou viditelná vlákna a podpoří přírodní vzhled. Zkoušky tisku jsem prováděla na papíry CHAGALL v odstínu světle béžové, gramáž 130 g/m², FLORA v odstínu anice, gramáž 130 g/m² a POP'SET v odstínu slonová kost, gramáž 120 g/m². Papír CHAGALL jsem zavrhla, jelikož byl až moc strukturovaný a ilustrace na něm nepůsobily dobře. Po zkušebním tisku, jsem musela převážnou část ilustrací zesvětlit, jelikož vyšly mnohem tmavší, než jsem očekávala. Následoval další zkušební tisk, který už vyšel dle mých představ.

Nakonec jsem vybrala papír POP'SET. Z archu 100x70cm jsem vyřezala formát A4, na který jsem si následně nechala provést tisk. Jednalo se o oboustranný tisk, se stránkami rozloženými tak, abych byla knihu schopna ušít do 10 složek, v nichž každé z nich byly dva archy papíru. Takto rozřazené dvojstránky jsem nabigovala knihařskou kostí, sekládala do složek a na přední a zadní stranu přilepila předsádku v hnědé barvě. Připravené složky jsem zalisovala a sešila zelenou reznou nití. Následoval proces klížení. Poté, co lepidlo řádně vyschlo, jsem z původního formátu A4, v přeložené formě napůl, tudíž formátu A5, vyřízla požadovaný formát 130x185mm. Přilepila kapitálky a gázu. Nyní přišly na řadu desky a obálka knihy. Měla jsem připravených několik variant, jak by obálka mohla vypadat. Vytvořila jsem zkušební tisky a hodně dlouho jsem přemýšlela, který z nich nakonec vybrat. Rozhodovala jsem se pomocí několika aspektů, tím hlavním byla dobrá čitelnost nadpisu Pěšky a zároveň zvolení takového motivu pozadí, který bude fungovat v celoplošném tisku. Byla jsem si vědoma toho, že potahování desek celopotištěným papírem má jedno velké mínus a tím je nestálost barvy tisku při ohýbání rohů. Zjednodušeně řečeno, nebylo možné to vytvořit tak, aby se hrany neošoupaly. Rozhodla jsem se tedy s tímto faktorem pracovat záměrně a jako motiv obálky jsem použila ilustraci mechu vytvořenou z japonského papíru, která v sobě již prvky „vyšou-

pání“ nese sama o sobě, tudíž vzniklé oděrky se stanou součástí samotné ilustrace. Tisk jsem provedla na japonský papír, který měl dvě výhody. První, že působí příjemně do ruky a neleskne se, druhý, že jeho jemnost a hladkost při potahování desek bude eliminovat lámání papíru v ohybu, které zapříčiňuje vypadání inkoustu. Celkově také dodá knize přírodnější vzhled. Pošitěným japonským papírem jsem tedy potáhla desky, spojila s knižním blokem a nechala zalisovat.

Tímto způsobem vznikly tři autorské ručně sešité knihy. Rozhodla jsem se však vytvořit ještě druhou variantu, kterou by bylo možno použít pro případný větší náklad tisku a měla větší životnost, než ruční varianta z japonského papíru. Připadalo mi to jako ideální kompromis, kdy 3 kusy budou ruční, autorské, přírodnější, tak jak jsem si je představovala a druhé 4 kusy zhotovené v profesionální tiskárně, kde jsou schopni desky zalaminovat a docílit tak větší životnosti knihy. Díky tomu jsem mohla zvolit i druhou variantu obálky v hnědé barvě s motivem bahna a otisků bot, které jsem se nechtěla vzdát. Věděla jsem, že v tomto případě nemusím řešit technické nedostatky tisku ve školní tiskárně a mohu si dovolit použít i tuto variantu.

Výsledný produkt

Výsledným produktem je autorská kniha v celkovém počtu sedmi kusů. Tři kusy ručně sešité se zelenou obálkou s motivem mechu, čtyři kusy zhotovené v profesionální tiskárně s obálkou s motivem bahna a otisků bot se zalaminovanými deskami. Obě varianty jsou zhotovené vazbou V8. Knižní blok obsahuje 80 stran. Formát knižního bloku je 130 x 185 mm. Formát celé knihy je 134 x 191 x 12 mm. Knihy obsahují vyprávění o mé cestě doprovázené ilustracemi vytvořenými technikou koláže.

Dva kusy zůstanou dle zadání školy. Jeden kus chci darovat mému tátovi, kterému je kniha svým způsobem věnovaná. Nebýt jeho, nikdy bych v sobě neobjevila takovou lásku k přírodě a jeho rady, jakožto zoceleného turistu, mi velice pomohly při mé cestě. Druhý výtisk mám v plánu nechat kolovat mezi mými přáteli, kteří se mnou prožívali mé dobrodružství a museli trpět můj stres a paniku před cestou. Doufám, že alespoň některého z nich to pobídne k tomu, aby podnikl něco podobného a zažil tak krásné chvíle, jako já. Třetí kus si ponechám a pokaždé, když mi bude úzko, nebo budu mít z něčeho strach, vezmu si ho do ruky a prolistuji. Utvrdím se v tom, že když jsem zvládla tohle, zvládnou i cokoli jiného. Co bude se zbylými kusy, se teprve uvidí.

Technická specifiká

Na jeden kus autorské verze knihy o výsledném formátu 134 x 191 x 12 mm byly použity:

papír POP'SET 10 slonová kost, gramáž 120 g/m², 70 x 100 cm (3 ks)

japonský papír, 70 x 100 cm (1 ks, obálka)

knihařská lepenka 2 mm

knihařská lepenka 1,5 mm

Na jeden kus druhé verze knihy o výsledném formátu 134 x 191 x 12 mm byly použity:

papír MUNKEN pure, gramáž 120 g/m², 70 x 100 cm (4 ks) (1 ks obálka)

knihařská lepenka 2 mm

knihařská lepenka 1,5 mm

laminovací potah na desky knihy

použité písmo: Mulish Regular, Source Sans Pro Semibold

Závěr

Kdybych se mohla vrátit v čase a vybrat si jiné téma, rozhodně bych neměnila. Celý proces mě nesmírně bavil a obohatil mě jak o zážitky ze samotné cesty, pocit pokoření sama sebe, tak i o zdokonalení se v mnoha ohledech tvorby. Především tedy v grafických programech, které mi vždy dělaly problém. Nyní po tolika hodinách strávených u tvorby sazby, ovládám InDesign na úrovni, které jsem vždy chtěla dosáhnout a to považuji za velký přínos ke své budoucí tvorbě. Také jsem vyzkoušela nové techniky, které mě posunuly v mé tvorbě dál. Naučila jsem se více experimentovat, proces tvorby si užít, být více trpělivá a pečlivá.

S výsledným produktem jsem spokojená. Kniha vypadá přesně tak, jak jsem si ji na začátku celého procesu vysnila a mám z toho opravdu radost. Jsem ráda, že se mi podařilo zakomponovat do ilustrací a knihy přírodniny v co největší míře. Dle mého názoru kniha dýchá přírodou a to bylo mým záměrem. Taktéž jsem potěšila sama sebe s tím, že jsem opravdu k tvorbě využila pouze to, co jsem si přivezla a udržela tak prvotní myšlenku autenticity, ačkoliv to nebylo v některých fázích jednoduché.

Úplným závěrem bych chtěla říct, že tato cesta, na kterou jsem se vydala a fakt, že jsem z toho vytvořila svou bakalářskou práci, bylo jedno z nejlepších rozhodnutí, které jsem za svůj život udělala. Jsem za to neskutečně vděčná, protože to všechno, co mi to dalo, se dá slovy jen těžko popsat. Nejvíce mě na tom těší, že z tohoto emočního a krásného zážitku držím v ruce obrovský kus práce, který celé tohle krásné období završil a na který můžu být s pokorou hrdá, stejně tak jako na to, že jsem to celé tentokrát zvládla.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní a periodická literatura

KOCMAN, Jiří H. Médium papír. Vyd. 3., dopl. Brno: VUTIUM, 2011.
ISBN 978-80-2144-342-6.

KHEL, Richard. Poselství papíru. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 80-7184-684-8.

KORDA, Josef. Papírenská encyklopedie. Praha: SNTL, 1992. ISBN 80-03-00647-3.

Audiovizuální zdroje

Via Czechia – Turistické a poutní stezky kolem Česka. Via Czechia – Turistické a poutní stezky kolem Česka [online]. Dostupné z: <https://viaczechia.cz/>

Tipy na výlety v Česku | Natreku.cz. Podrobné popisy treků a turistiky nejen v horách | Natreku.cz [online]. Copyright © NATREKU.cz 2022 [cit. 26. 04. 2022]. Dostupné z: <https://www.natreku.cz/turistika-treking-ceske-hory/>

[online]. Copyright © [cit. 26. 04. 2022]. Dostupné z: <https://www.boudy.info/hledat.php?txt=cz&zeme=cz&hory=Beskydy>

Resumé

Výsledným produktem mé bakalářské práce je autorská kniha nesoucí název Pěšky. Jedná se o cestovní deník formou vyprávění, doplněný ilustracemi technikou koláže.

Již dlouhou dobu jsem se chtěla vydat sama na několikadenní pěší túru, ale pokaždé mě přemohl strach a nakonec jsem nikam nešla. Toto byl jeden z důvodů, proč jsem se rozhodla si právě toto zvolit jako téma své bakalářské práce a donutit se tak k tomu to tento rok opravdu podniknout. Mým cílem bylo zdokumentovat mé putování přírodou jak pro sebe, tak i pro ostatní lidi, jakožto pobídnutí k tomu přestat se bát a vydat se vstříc dobrodružství.

Po své cestě jsem sbírala přírodniny, pomocí nichž je vytvořena celá výtvarná podoba knihy. Jedná se o frotáže a materiální tisky z přírodnin a bahna, pomocí nichž jsou tvořeny výsledné ilustrace.

Resumé

The resulting product of my bachelor thesis is an author's book entitled Pěšky. It is a travel diary in the form of narration, accompanied by illustrations made using the collage technique.

For a long time, I had wanted to go on a several days-long hike alone, but I was overcome with fear every time, and in the end, I didn't go anywhere. This was one of the reasons I decided to choose this as the theme of my bachelor's thesis, forcing myself to really make this trip this year. My goal was to document my journey through nature, both for myself and for other people, as an incentive to stop being afraid and go on adventures.

During my journey, I collected products of nature, with which the entire art form of the book is created. These techniques are called frottage and material print made with products of nature and mud, with which the resulting illustrations are made.

SEZNAM PŘÍLOH

- příloha 1 - Leporelo na téma Cesta ke štěstí
- příloha 2 - Mikrosvět lidské mysli
- příloha 3 - Holka holce aneb kniha o dospívání
- příloha 4 - původní cestovní deník
- příloha 5 - skicák
- příloha 6 - přírodniny
- příloha 7 - ukázka papírů z bahna
- příloha 8 - kniha Pěšky
- příloha 9 - Autorská verze knihy Pěšky

příloha 1 - Leporelo na téma Cesta ke štěstí

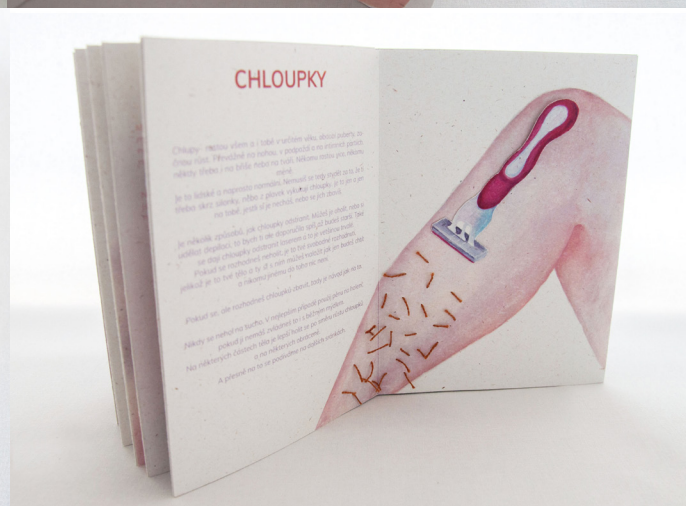
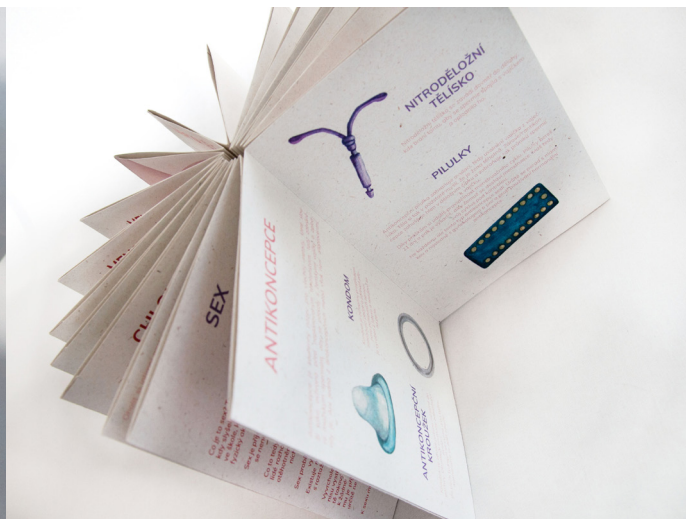

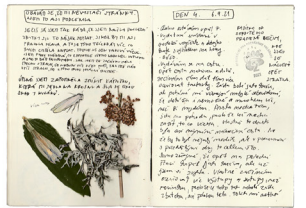
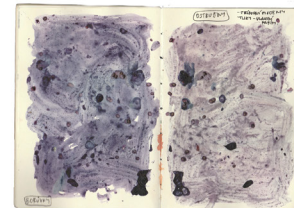
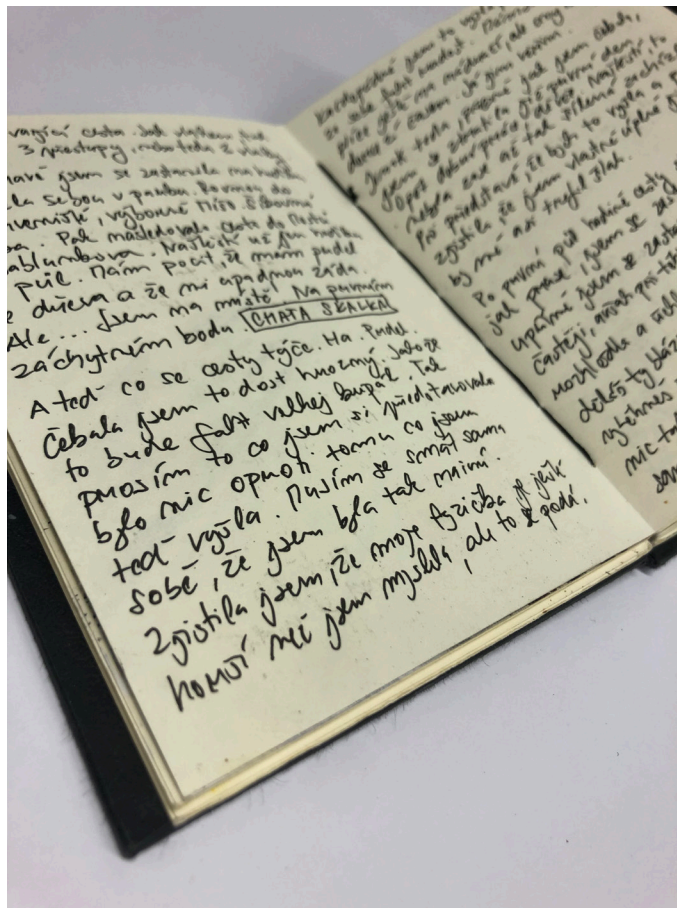
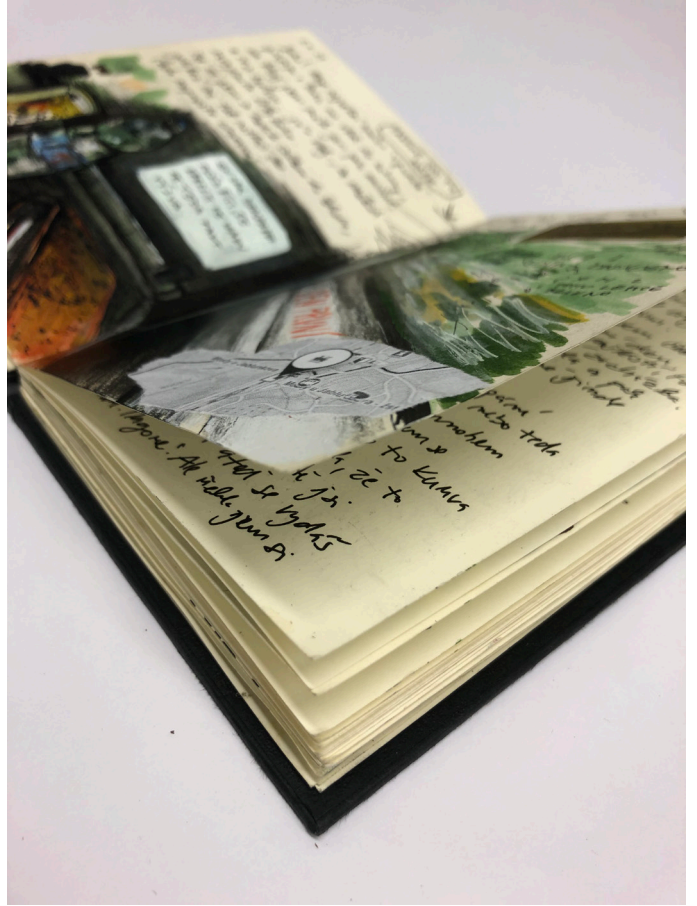

příloha 3 - Holka holce aneb kniha o dospívání

příloha 4 - původní deník

příloha 5 - skicák

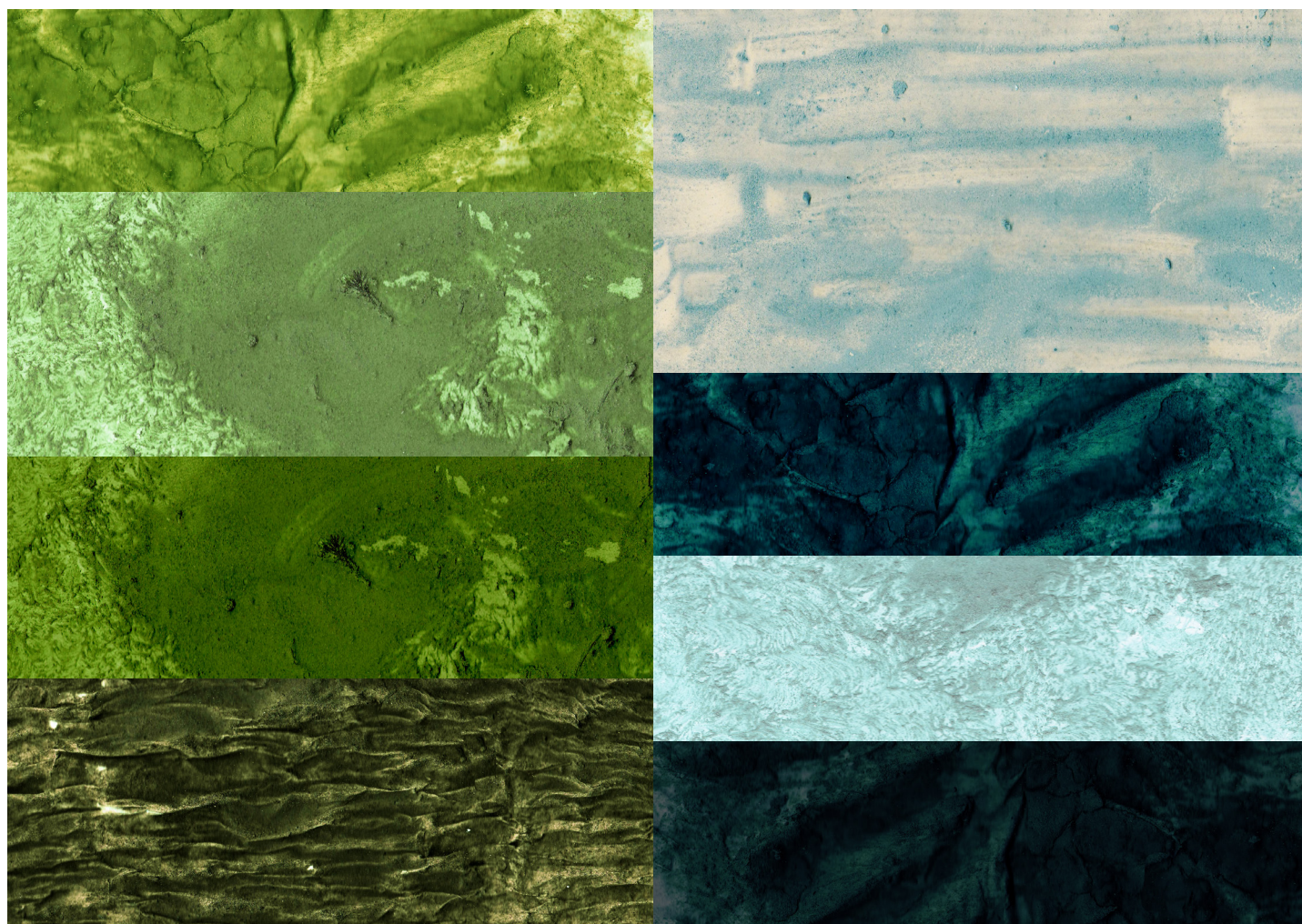
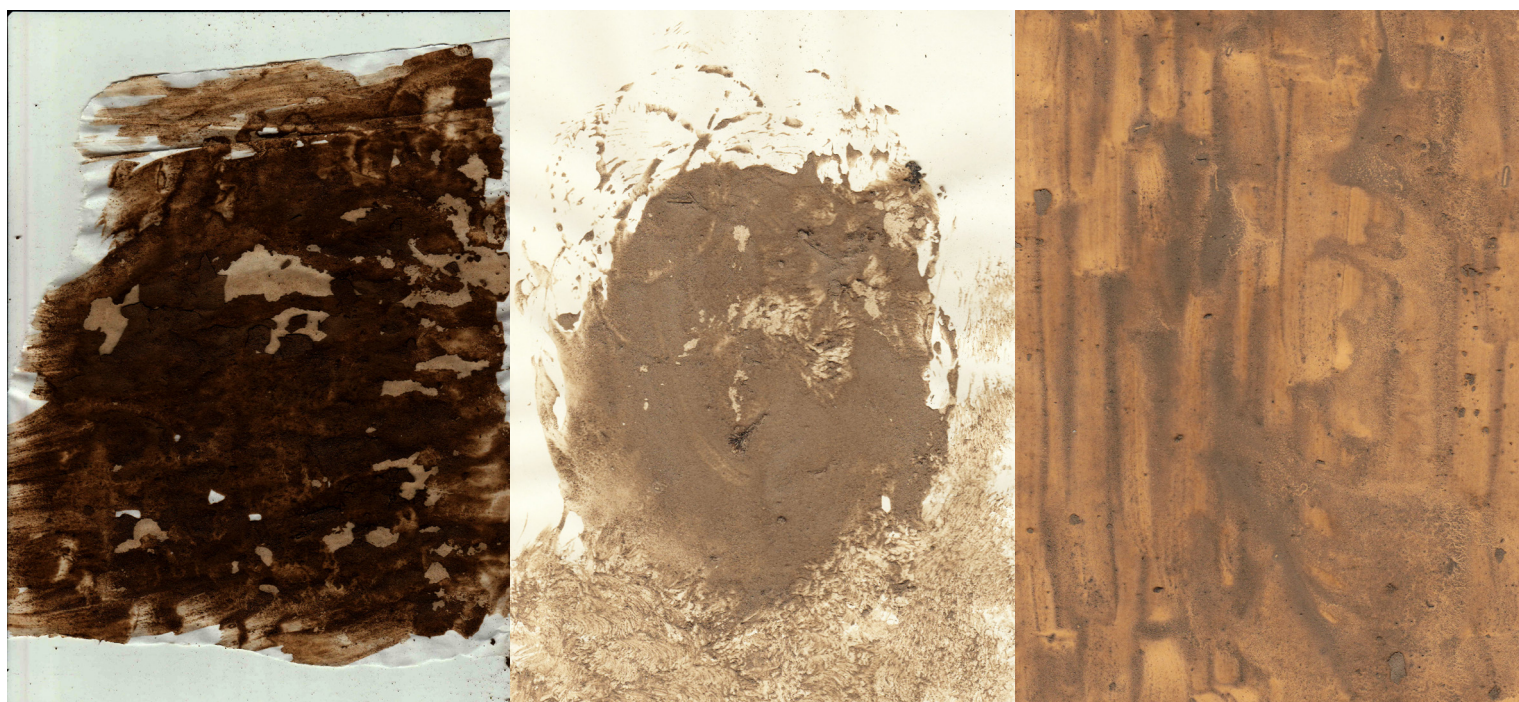

příloha 7 - ukázka papírů z bahna

příloha 8 - kniha Pěšky

příloha 9 - Autorská verze knihy Pěšky

